

УДК 378.014.61:005.6

DOI: 10.36550/2415-7988-2026-1-222-571-575

ЧИМШИР Валентин –доктор технічних наук, професор, директор
Дунайського інституту Національного університету
«Одеська морська академія»ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-3621-2702>e-mail: chimshir@gmail.com**СМИРНОВА Ірина –**доктор педагогічних наук, професор,
заступник директора з науково-педагогічної роботи
Дунайського інституту Національного університету
«Одеська морська академія»ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-2085-5391>e-mail: phd.smyrnova@gmail.com**ГАЙДАРЖИ Анжела –**кандидат педагогічних наук, доцент,
заступник директора з навчально-методичної роботи
Дунайського інституту Національного університету
«Одеська морська академія»ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-4072-1772>e-mail: gaidarzhy.angela@gmail.com

АНАЛІЗ ДІЯЛЬНОСТІ ВИКЛАДАЧА ДО УПРАВЛІННЯ ЯКІСТЮ МІЖНАРОДНИМИ ОСВІТНИМИ ПРОЄКТАМИ У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ

У процесі дослідження авторами проаналізовано особливості діяльності викладача в галузі управління якістю міжнародних освітніх проєктів у закладах вищої освіти. Актуальність дослідження зумовлена активною інтеграцією України до Європейського простору вищої освіти, розширенням участі закладів вищої освіти у міжнародних програмах і проєктах, необхідністю забезпечення високих стандартів якості освітньої діяльності в умовах цифрової трансформації та соціальних викликів. Якість розглядається як поєднання відповідності визначеним стандартам і безперервного вдосконалення освітніх практик. У цьому контексті діяльність викладача як суб'єкта управління якістю міжнародних освітніх проєктів передбачає активну участь у внутрішніх системах забезпечення якості, залучення здобувачів до процесів оцінювання та вдосконалення освітніх програм, а також використання аналітичних даних для прийняття обґрунтованих рішень. У сучасному освітньому середовищі викладач виступає не лише транслятором знань, а й ключовим суб'єктом управління якістю, здатним координувати освітні процеси, впроваджувати інноваційні підходи та забезпечувати відповідність освітніх результатів міжнародним вимогам.

У процесі дослідження ми намагалися максимально повноцінно використати потенціал системного, компетентнісного та діяльнісного підходів. Це дозволило розглянути діяльність викладача як багатовимірний феномен, що поєднує педагогічні, управлінські, цифрові та міжкультурні компоненти. Особливу увагу приділено аналізу ролі викладача у реалізації міжнародних освітніх проєктів, зокрема в контексті дотримання європейських стандартів і рекомендацій щодо забезпечення якості освіти, розвитку академічної мобільності та міжінституційної співпраці. Визначено, що сучасний викладач виконує функції координатора, фасилітатора та аналітика міжнародних освітніх проєктів, забезпечуючи їх відповідність міжнародним стандартам, прозорість, академічну доброчесність та результативність. Обґрунтовано необхідність впровадження системного підходу до підготовки викладачів, удосконалення механізмів моніторингу якості та активізації їх участі у міжнародних освітніх програмах як чинника підвищення конкурентоспроможності вищої освіти.

Ключові слова: міжнародні освітні проєкти; управління якістю освіти; європейські стандарти якості; цифровізація; міжкультурна взаємодія; діяльність викладача; вища освіта; заклади вищої освіти.

CHYMSHYR Valentyn –Doctor of Technical Sciences, Professor, Director of the
Danube Institute of the National University
«Odesa Maritime Academy»ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-3621-2702>e-mail: chimshir@gmail.com**SMIRNOVA Iryna –**Doctor of Pedagogical Sciences, Professor,
Deputy Director for Scientific and Pedagogical Work of the
Danube Institute of the National University
«Odesa Maritime Academy»ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-2085-5391>e-mail: phd.smyrnova@gmail.com**GAIDARZHY Angela –**Candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor,
Deputy Director for Educational and Methodological Work of
Danube Institute of the National University
«Odesa Maritime Academy»ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-4072-1772>e-mail: gaidarzhy.angela@gmail.com

ANALYSIS OF LECTURERS' ROLE IN THE QUALITY MANAGEMENT OF INTERNATIONAL EDUCATIONAL PROJECTS IN HIGHER EDUCATION INSTITUTIONS

In this study, the authors analyse the specific features of lecturers' activities in the field of quality management of international educational projects in higher education institutions. The relevance of the study stems from Ukraine's active integration into the European Higher Education Area, the expansion of higher education institutions' participation in international programmes and projects, as well as the need to ensure high standards of educational quality in the context of digital transformation and social challenges. Quality is viewed as a combination of compliance with defined standards and the continuous improvement of educational practices. In this context, the role of the lecturer as a quality management actor in international educational projects involves active participation in internal quality assurance systems, engaging students in the processes of evaluating and improving educational programmes, and using analytical data to make informed decisions. In the modern educational environment, the teacher acts not only as a transmitter of knowledge but also as a key agent of quality management, capable of coordinating educational processes, implementing innovative approaches, and ensuring that educational outcomes meet international requirements. In the course of our research, we sought to make the fullest possible use of the potential offered by the systemic, competence-based and activity-based approaches. This enabled us to examine the work of a teacher as a multidimensional phenomenon that combines pedagogical, managerial, digital and intercultural components. Particular attention was paid to analysing the role of the teacher in the implementation of international educational projects, particularly in the context of compliance with European standards and recommendations on quality assurance in education, the development of academic mobility and inter-institutional cooperation. It has been established that the modern teacher acts as a coordinator, facilitator and analyst of educational processes, ensuring their compliance with international standards, transparency, academic integrity and effectiveness. The necessity of introducing a systematic approach to teacher training, improving quality monitoring mechanisms and enhancing their participation in international educational programmes as a factor in increasing the competitiveness of higher education is substantiated.

Key words: international educational projects; quality management in education; European quality standards; digitalization; intercultural interaction; teacher activities; higher education; higher education institutions.

Постановка та обґрунтування актуальності проблеми. У сучасних умовах розвитку вищої освіти цифрова трансформація постає не лише як технологічне оновлення, а як комплексна зміна підходів до організації освітнього процесу, управління, оцінювання та академічної взаємодії. У контексті міжнародних освітніх проєктів ці трансформації набувають особливої ваги, оскільки передбачають координацію діяльності різних освітніх систем, культурних середовищ і нормативних вимог. Досвід масового переходу до дистанційного навчання, спричиненого пандемією COVID-19, а для України – додатково умовами повномасштабної війни, засвідчив, що цифрові інструменти стали не лише засобом підтримки освітнього процесу, а й важливим чинником його стійкості, безперервності та адаптивності. У таких умовах діяльність викладача значно розширюється і включає не лише реалізацію функцій навчання, а й управління якістю освітніх процесів у межах міжнародних проєктів [5]. Водночас цифровізація освітнього середовища актуалізує питання забезпечення якості, що набуває нових вимірів у контексті міжнародної співпраці. В умовах сьогодення перед викладачем постає завдання не лише дотримання академічних стандартів, а й забезпечення прозорості, доброчесності, доступності та об'єктивності оцінювання в умовах онлайн- і змішаного навчання. Особливого значення набуває здатність ефективно інтегрувати цифрові ресурси, координувати міжкультурну взаємодію учасників освітнього процесу, використовувати інструменти моніторингу якості на основі доказових даних. У межах Європейського простору вищої освіти якість традиційно розглядається як поєднання відповідності визначеним стандартам і безперервного вдосконалення освітніх практик. У цьому контексті діяльність викладача як суб'єкта управління якістю міжнародних освітніх проєктів передбачає активну участь у внутрішніх системах забезпечення якості, залучення здобувачів до процесів оцінювання та вдосконалення освітніх програм, а також використання аналітичних даних для прийняття обґрунто-

ваних рішень. Цифрова трансформація в умовах диджиталізації, не лише зберігає базові принципи якості, а й висуває до них нові вимоги. Серед них – забезпечення цифрової інклюзії, кібербезпеки, етики використання даних, достовірності результатів онлайн-оцінювання, розвиток цифрової педагогіки та підвищення якості освітнього контенту й сервісів підтримки здобувачів. Викладач виступає ключовою фігурою, відповідальною за інтеграцію цих вимог у практику реалізації міжнародних освітніх проєктів, що забезпечує їхню ефективність, відповідність європейським стандартам і конкурентоспроможність у глобальному освітньому просторі.

Мета статті. Теоретичне обґрунтування та аналіз діяльності викладача як суб'єкта управління якістю міжнародних освітніх проєктів у закладах вищої освіти.

Методологія. Методологічну основу дослідження становлять системний, компетентнісний та діяльнісний підходи, що дозволяють комплексно розглянути діяльність викладача в контексті управління якістю міжнародних освітніх проєктів. У процесі дослідження використано загальнонаукові методи: аналіз, синтез, узагальнення та систематизацію наукових джерел з проблеми дослідження.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблема імплементації європейських підходів до забезпечення якості вищої освіти у національні освітні системи залишається однією з ключових у сучасному науковому дискурсі, особливо в умовах інтернаціоналізації освітнього простору й активного розвитку міжнародних освітніх проєктів. У працях зарубіжних дослідників, зокрема Б. Сталкера та Дж. Найта, значна увага приділяється складності адаптації європейських стандартів до різних інституційних, культурних і соціально-економічних контекстів. Вони наголошують, що процес гармонізації освітніх політик не є уніфікованим, а потребує врахування специфіки національних систем, рівня їхньої автономії та готовності до змін, що особливо актуально для реалізації міжнародних освітніх

проектів. Суттєвий внесок у дослідження трансформаційних процесів у сфері забезпечення якості здійснили А. Барбет і М. Кротен, які розглядають вплив Болонського процесу як системний чинник структурних змін у вищій освіті. У їхніх працях підкреслюється, що впровадження європейських стандартів сприяє підвищенню прозорості освітніх систем, розвитку механізмів зовнішнього оцінювання, а також удосконаленню інструментів моніторингу якості освітніх програм, що має безпосереднє значення для ефективного управління міжнародними освітніми проектами.

В українському науковому просторі питання модернізації системи забезпечення якості вищої освіти також є предметом активного дослідження. Значний внесок у розроблення теоретико-методологічних засад цього процесу зробили В. Бабаєв, А. Гуржій, В. Захарченко, С. Калашнікова, Л. Карташова, В. Кремень, О. Черненко та ін. У їхніх працях обґрунтовується необхідність інтеграції європейських стандартів і рекомендацій у національну систему управління якістю, з урахуванням сучасних викликів цифровізації, глобалізації та розвитку міжнародної академічної мобільності. Окрему увагу дослідники приділяють механізмам забезпечення якості, серед яких важливе місце займають інституційний розвиток, процедури акредитації та функціонування внутрішніх і зовнішніх систем контролю якості. У цьому контексті вагомими є наукові доробки Т. Фінікова, О. Шарова, Ж. Таланової, у яких висвітлюються питання підвищення ефективності управління якістю, запровадження доказового підходу до оцінювання освітніх результатів, а також удосконалення процедур забезпечення якості відповідно до європейських стандартів.

Виклад основного матеріалу дослідження. Для України, яка перебуває на етапі активної інтеграції до Європейського простору вищої освіти та водночас функціонує в умовах воєнного стану, особливої актуальності набуває проблема адаптації європейських підходів до забезпечення якості у практиці реалізації міжнародних освітніх проектів. У цих умовах діяльність викладача значно ускладнюється, оскільки він виступає не лише суб'єктом освітнього процесу, а й активним учасником управління якістю освітніх ініціатив, що реалізуються у міжкультурному та міжінституційному середовищі. Сучасні геополітичні, соціально-економічні, безпекові виклики зумовлюють необхідність одночасного забезпечення стійкості освітньої системи, її безперервного функціонування і впровадження інституційних змін, спрямованих на підвищення конкурентоспроможності українських закладів вищої освіти на міжнародному рівні. У цьому контексті імплементація європейських стандартів і рекомендацій у сфері забезпечення якості освіти постає як складний і багатовимірний процес, що вимагає не формального запозичення моделей, а їх науково обґрунтованої адаптації до національних умов. Для викладача як суб'єкта управління якістю міжнародних освітніх проектів це означає необхідність врахування правових, організаційних і культурно-освітніх особливостей української системи вищої

освіти, а також здатність інтегрувати європейські підходи у власну педагогічну і проектну діяльність. Особливого значення набуває формування компетентностей, пов'язаних із забезпеченням якості, зокрема уміння планувати, реалізовувати та оцінювати освітні проекти, відповідно до міжнародних стандартів, використовуючи сучасні цифрові інструменти та механізми моніторингу. Водночас важливим завданням залишається збереження національної ідентичності освітньої системи, її ціннісних орієнтирів і соціальної місії. Автор дослідження [2] зазначає, що у межах міжнародних освітніх проектів викладач має забезпечувати баланс між інтеграцією у європейський освітній простір і підтримкою національних освітніх традицій, що сприяє формуванню унікального освітнього продукту та підвищенню його конкурентоспроможності. Такий підхід передбачає не лише дотримання стандартів якості, а й їх творче переосмислення відповідно до потреб сучасного українського суспільства.

Узагальнюючи вищезазначене, поєднання процесів європейської інтеграції з необхідністю збереження національних пріоритетів формує складне, але перспективне завдання для розвитку системи вищої освіти України. У цьому процесі важлива роль належить викладачу, здатному ефективно управляти якістю міжнародних освітніх проектів, забезпечуючи їх відповідність європейським стандартам та водночас адаптацію до національного освітнього контексту.

У своїй роботі О. Черненко [5] зазначає, що «Управління якістю освітнього проекту – це систематичний процес планування, моніторингу та постійного покращення освітньої діяльності в закладі освіти, спрямований на досягнення визначених освітніх та виховних цілей, задоволення потреб усіх зацікавлених сторін (здобувачів освіти, викладачів, стейкхолдерів, керівників баз практики, батьків) через постійне підвищення ефективності освітніх процесів та результатів. Як відомо, якість освіти викладачів (педагогів) регламентується законодавчими актами, державними освітніми стандартами МОН України, ліцензійними умовами, акредитаційними вимогами, а також внутрішніми положеннями, навчальними програмами, планами та внутрішніми нормативними документами ЗВО».

У сучасному європейському освітньому просторі цифрова трансформація розглядається як необхідний чинник підвищення якості освіти, що безпосередньо впливає на діяльність викладача як суб'єкта управління якістю міжнародних освітніх проектів.

У межах Digital Education Action Plan (2021–2027) Європейська Комісія формує цілісне бачення розвитку «якісної, інклюзивної та доступної цифрової освіти», акцентуючи увагу на необхідності впровадження системних рішень, зокрема втіленні умов діджиталізації, розвитку цифрових компетентностей, модернізації освітньої інфраструктури, створення якісного цифрового контенту, а також розширення міжнародної співпраці та обміну кращими практиками. У цьому контексті

якість цифрової освіти визначається не лише технічними параметрами платформ, а й педагогічними моделями, рівнем підтримки здобувачів, готовністю викладачів до використання цифрових технологій і забезпеченням доступності освітніх ресурсів.

Особливого значення зазначені підходи набувають у реалізації міжнародних освітніх проєктів, зокрема програм Erasmus+, Horizon Europe та ініціатив європейської освітньої співпраці («Europe+»). Участь у таких проєктах вимагає від викладача не лише високого рівня професійної компетентності, а й здатності забезпечувати якість освітніх процесів відповідно до міжнародних стандартів, координувати міжкультурну взаємодію, впроваджувати інноваційні педагогічні підходи та здійснювати моніторинг результатів освітньої діяльності. Програма Erasmus+ [6] забезпечує академічну мобільність, розвиток партнерств між університетами, впровадження спільних освітніх програм і проєктів з обміну кращими практиками.

Важливими напрямками є Capacity Building in Higher Education (CBHE), Jean Monnet Activities, а також розвиток Європейських університетських альянсів, що сприяють інтеграції освітніх систем і гармонізації стандартів якості. Для викладача (педагога) участь у таких проєктах означає необхідність володіння проєктним менеджментом, забезпечення якості освітнього контенту, дотримання принципів академічної доброчесності та використання сучасних цифрових інструментів навчання.

Програма Horizon Europe орієнтована на підтримку науково-дослідницької діяльності, інновацій і міждисциплінарних проєктів. У її межах особлива увага приділяється відкритій науці (Open Science), цифровим технологіям, сталому розвитку та міжсекторальній співпраці. Для викладача це означає інтеграцію дослідницького компоненту в освітній процес, використання доказових підходів до забезпечення якості, а також участь у міжнародних науково-освітніх консорціумах. Ініціативи європейської освітньої співпраці («Europe+») спрямовані на створення єдиного освітнього простору, розвиток цифрових освітніх платформ, підтримку інклюзивності та розширення доступу до освіти. Вони передбачають впровадження інноваційних педагогічних підходів, розвиток цифрової грамотності та формування нових моделей взаємодії між учасниками освітнього процесу.

Україна, як повноправний учасник Європейського простору вищої освіти, активно розвиває національну систему забезпечення якості відповідно до європейських рамок. Базові принципи якості закріплені в Законі України «Про вищу освіту» [1], який визначає функціонування внутрішніх систем забезпечення якості та інституційну модель зовнішнього оцінювання. Подальший розвиток освітньої політики окреслено в Стратегії розвитку вищої освіти в Україні на 2022–2032 роки, що виступає своєрідною дорожньою картою модернізації системи вищої освіти, включаючи управління якістю, цифровізацію та інтеграцію до європейського освітнього простору. Важливу роль у впровадженні сучасних підходів до забезпечення

якості відіграє Національне агентство із забезпечення якості вищої освіти, діяльність якого орієнтована на імплементацію європейських стандартів і рекомендацій ESG 2015, розвиток процедур акредитації та вдосконалення механізмів зовнішнього контролю якості. У цьому контексті викладач розглядається як провідний суб'єкт трансформаційних процесів освітнього середовища, здатний інтегрувати європейські підходи до управління якістю в реалізацію міжнародних освітніх проєктів, забезпечуючи їхню ефективність, відповідність сучасним вимогам та конкурентоспроможність у глобальному освітньому середовищі.

Аналіз наукових досліджень [2;5;3] дозволяє зробити висновки, що у контексті управління якістю міжнародними освітніми проєктами в закладах вищої освіти особливої ваги набуває завдання формування і розвитку професійних спільнот викладачів, орієнтованих на міжінституційну та міжнародну співпрацю. Йдеться не лише про налагодження контактів, а про створення сталих мереж академічної взаємодії, що забезпечують обмін досвідом, спільну розробку освітніх програм і впровадження інноваційних підходів до забезпечення якості освіти. Актуальність цього напрямку зростає у зв'язку з активізацією участі українських закладів вищої освіти у міжнародних проєктах, зокрема в межах програм академічної мобільності, дослідницьких консорціумів та освітніх партнерств. Вважаємо, що важливим аспектом діяльності викладача є готовність до проєктної роботи, що передбачає володіння навичками планування, реалізації та моніторингу освітніх ініціатив відповідно до міжнародних стандартів якості. Особливо актуальності набуває участь у підготовці та проведенні міжнародних науково-освітніх заходів – конференцій, круглих столів, літніх шкіл, тренінгів, що виступають платформами для обміну кращими практиками та апробації інноваційних педагогічних рішень. Такі форми діяльності сприяють підвищенню професійної компетентності викладача, розширенню його академічної мобільності та інтеграції у глобальний освітній простір.

Узагальнюючи зазначене, до ключових завдань, що постають перед викладачами у сфері управління якістю міжнародних освітніх проєктів, доцільно віднести:

- розвиток міжнародної професійної співпраці – налагодження і підтримка сталих академічних контактів із закордонними партнерами, участь у міжнародних освітніх і наукових мережах, спільна розробка та реалізація освітніх проєктів.
- забезпечення якості освітніх проєктів – впровадження європейських стандартів і рекомендацій щодо забезпечення якості, використання сучасних методів моніторингу, оцінювання результатів і вдосконалення освітніх програм у межах міжнародної співпраці.
- формування проєктної та цифрової компетентності – оволодіння інструментами управління освітніми проєктами, використання цифрових технологій, розвиток міжкультурної комунікації і здатності ефективно працювати в умовах міжнародного освітнього середовища.

Висновки та перспективи подальших розвідок напрямку. У процесі дослідження авторами встановлено, що діяльність викладача у сфері управління якістю міжнародними освітніми проектами набуває важливого значення в умовах цифрової трансформації, інтернаціоналізації освіти та інтеграції України до Європейського простору вищої освіти. Доведено, що сучасний викладач виконує не лише освітню, а й управлінсько-координаційну функцію, забезпечуючи відповідність освітніх проектів міжнародним стандартам якості, зокрема принципам ESG, а також сприяючи розвитку академічної мобільності, міжкультурної взаємодії та інноваційної педагогічної практики. Ми виходимо з визнання, що досліджувана проблема має комплексний і міждисциплінарний характер, оскільки поєднує педагогічні, управлінські, цифрові та соціокультурні аспекти. Ефективність діяльності викладача у цій сфері визначається рівнем сформованості його проектної, цифрової та міжкультурної компетентностей, здатністю до рефлексії, аналітики освітніх даних і прийняття обґрунтованих рішень щодо вдосконалення освітніх практик. Дотримуючись логіки наших розмірковувань, вважаємо за необхідне підкреслити, що подальший розвиток системи управління якістю міжнародних освітніх проектів у закладах вищої освіти має бути спрямований на удосконалення підготовки викладачів до проектної діяльності, розширення їх участі у програмах міжнародної співпраці, а також впровадження сучасних цифрових інструментів моніторингу та оцінювання якості. *Перспективними напрямками подальших наукових розвідок* є розроблення моделей професійної підготовки викладачів до управління якістю міжнародних освітніх проектів.

СПИСОК ДЖЕРЕЛ

1. Закон України «Про вищу освіту» від 01.07.2014 № 1556-VIII (зі змінами). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/en/1556-18> (дата звернення 01.04.2026)
2. Заячук Ю. Освітні програми ЄС та можливості для викладача українського університету. *Український педагогічний журнал*. 2021. Вип. 2. С. 5–19.
3. Ковтун І. Б., Тарасов С. С. Трансформація систем забезпечення якості вищої освіти в Європі: імплікації для України. *Вісник Національного університету цивільного захисту України Серія «Державне управління»*. 2025. С. 158–165. DOI: 10.52363/2414-5866-2025-2-18
4. Розпорядження КМУ «Стратегія розвитку вищої освіти в Україні на 2022–2032 роки» № 286-р від 27.04.2022. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/286-2022-%D1%80> (дата звернення 01.04.2026)
5. Черненко О. В. Педагогічна модель розвитку управління якістю освітніми проектами майбутніх викладачів. *Педагогічна інноватика: сучасність та перспективи*. 2024. Вип. 4. С. 98–104. DOI: 10.32782/ped-uzhnu/2024-4-15
6. Erasmus+ Programme Guide (2025) : European Union programme for education, training, youth and sport 2021–2027. URL: <https://erasmus-plus.ec.europa.eu/erasmus-programme-guide> (дата звернення 01.04.2026)

REFERENCES

1. Zakon Ukrainy «Pro vyshchu osvitu» vid 01.07.2014 № 1556-VIII (zi zminamy) [Law of Ukraine “On Higher Education”]. (2014). URL:<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/en/1556-18>[in Ukrainian]
2. Zaiachuk, Yu. (2021). Osvitni prohramy YeS ta mozhlyvosti dlia vykladacha ukrainskoho universytetu [EU

educational programmes and opportunities for Ukrainian university teachers]. *Ukrainskyi pedahohichniy zhurnal*. (2). S. 5–19. [in Ukrainian]

3. Kovtun, I. B., Tarasov, S. S. (2025). Transformatsiia system zabezpechennia yakosti vyshchoi osvity v Yevropi: implikatsii dlia Ukrainy [Transformation of higher education quality assurance systems in Europe: implications for Ukraine]. *Visnyk Natsionalnoho universytetu tsyvilnoho zakhystu Ukrainy. Seriiia “Derzhavne upravlinnia”*. S. 158–165. DOI: <https://doi.org/10.52363/2414-5866-2025-2-18>[in Ukrainian]
4. Rozporiadzhennia KМУ «Stratehiia rozvytku vyshchoi osvity v Ukraini na 2022–2032 roky» № 286-r vid 27.04.2022 [Order of the Cabinet of Ministers of Ukraine “Strategy for the Development of Higher Education in Ukraine for 2022–2032”]. (2022). URL:<https://zakon.rada.gov.ua/go/286-2022-%D1%80>[in Ukrainian]
5. Chernenko, O. V. (2024). Pedahohichna model rozvytku upravlinnia yakistiu osvitnikh proektiv maibutnikh vykladachiv [Pedagogical model of quality management development of educational projects of future teachers]. *Pedahohichna innovatyka: suchasnist ta perspektyvy*. (4). S. 98–104. DOI: <https://doi.org/10.32782/ped-uzhnu/2024-4-15> [in Ukrainian]
6. Erasmus+ Programme Guide (2025): European Union programme for education, training, youth and sport 2021–2027. (2025). URL: <https://erasmus-plus.ec.europa.eu/erasmus-programme-guide> [in English]

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРІВ

ЧИМШИР Валентин – доктор технічних наук, професор, директор Дунайського інституту Національного університету «Одеська морська академія».

Наукові інтереси: аналіз діяльності викладача до управління якістю міжнародними освітніми проектами у закладах вищої освіти.

СМИРНОВА Ірина – доктор педагогічних наук, професор, заступник директора з науково-педагогічної роботи Дунайського інституту Національного університету «Одеська морська академія».

Наукові інтереси: аналіз діяльності викладача до управління якістю міжнародними освітніми проектами у закладах вищої освіти.

ГАЙДАРЖИ Анжела – кандидат педагогічних наук, доцент, заступник директора з навчально-методичної роботи Дунайського інституту Національного університету «Одеська морська академія».

Наукові інтереси: аналіз діяльності викладача до управління якістю міжнародними освітніми проектами у закладах вищої освіти.

INFORMATION ABOUT THE AUTHORS

CHYMSHYR Valentyn – Doctor of Technical Sciences, Professor, Director of the Danube Institute of the National University “Odesa Maritime Academy”.

Scientific interests: analysis of lecturers’ role in the quality management of international educational projects in higher education institutions.

SMIRNOVA Iryna – Doctor of Pedagogical Sciences, Professor, Deputy Director for Scientific and Pedagogical Work of the Danube Institute of the National University “Odesa Maritime Academy”.

Scientific interests: analysis of lecturers’ role in the quality management of international educational projects in higher education institutions.

GAIDARZHY Angela – Candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor,

Deputy Director for Educational and Methodological Work of Danube Institute of the National University “Odesa Maritime Academy”.

Scientific interests: analysis of lecturers’ role in the quality management of international educational projects in higher education institutions.

Стаття надійшла до редакції 02.01.2026 р.

Стаття прийнята до друку 13.01.2026 р.